

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/230/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6411200853
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6411200853.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Oľgy Maľovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci navrhovateľa R. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., O. X, zast. JUDr. Zdenkou Bednárikovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Tekovská 16, Starý Tekov, proti odporkyni M. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, zast. JUDr. Evaristom Zuzanom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Horná 65AS, Banská Bystrica, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 4C 29/2011-138 zo dňa 16. 07. 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 4C 29/2011-160 zo dňa 16. 08. 2012 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že z vecí tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľa a odporkyne pripadá do vlastníctva:

1. navrhovateľa R. T. vklad na účte Z. X.XXX,-a. s. číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 1.083,- eur.

2. do vlastníctva odporkyne R. T. nehnuteľnosti zapísané v Liste vlastníctva číslo XXXX pre Katastrálne územie N., a to parcela CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 255 m² a rodinný dom súpisného čísla XXX - postavený na parcele CKN XXX/X všetko v 1/2 a nehnuteľnosti na Liste vlastníctva číslo XXXX - pozemky označené, jako CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 247 m², CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 79 m², všetko v podiele 1/8, všetko v hodnote 17.900,- eur.

- elektrický sporák v hodnote 445 eur
- elektrický digestor v hodnote 52 eur
- sklokeramická varná doska v hodnote 357 eur
- televízor v hodnote 233 eur
- digitálny fotoaparát značky OLYMPUS v hodnote 193 eur
- počítač v hodnote 20 eur

- zariadenie detskej izby v hodnote 235 eur
- stôl pod televízor v hodnote 73 eur
- svietidlá v hodnote 22 eur
- garniže v hodnote 14 eur
- mikrovlnka v hodnote 83 eur
- automatická práčka v hodnote 392 eur
- chladnička v hodnote 368 eur
- videorekordér PHILIPS v hodnote 47 eur
- kuchynské hrnce v hodnote 50 eur
- kuchynské nože v hodnote 11 eur
- posteľ v spálni v hodnote 198 eur
- skriňa v spálni v hodnote 384 eur
- stôl v kuchyni v hodnote 12 eur
- kuchynská linka v hodnote 1.533 eur

3. hodnota KAVIARNE FIALKA v hodnote 2.360 eur.

4. vklad na stavebnom sporení vedený v A. X.XXX,- pod číslo XXXXXXXXXXXX vo výške 4.430,- eur.

5. vklad na stavebnom sporení Prvej stavebnej sporiteľni vedený pod číslom XXXXXXXXXXXX vo výške 3.384,- eur.

Určil, že dlh na medziúvere vedenom v A. Z. Z. pod číslo úveru XXXXXXXXXXXX vo výške 16 699,- eur a dlh na medziúvere vedenom v A. Z. Z. pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške 13 288,- eur preberie odporkyňa s povinnosťou zaplatiť úver v uvedených v čiastkach v celosti. Na vyrovnanie podielov zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 863,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ odporkyňu zaviazal zaplatiť spoločne na účet tamojšieho súdu súdny poplatok v sume 1 016,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku ako aj trovy preddavkované zo štátnych prostriedkov každého po 387,04 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu konania. Opravným uznesením č. k. 4C 29/2011-160 zo dňa 16. 08. 2012 okresný súd vykonal opravu výrokovvej časti rozsudku tak, že v 2. bode má výrok znieť takto: „Do vlastníctva odporkyne M. T. nehnuteľnosti zapísané v liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. N. a to parcela CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 255 m² a rodinný dom súp. č. XXX - postavený na parc. CKN XXX/X všetko v polovici a nehnuteľnosti na LV č. XXXX - pozemky označené ako CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 247 m², CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 79 m², všetko v podiele 1/8, všetko v hodnote 17 900,- eur“. Okresný súd opravil chybu pokiaľ ide o označenie mena odporkyne „M.“, pretože nesprávne bolo uvedené krstné meno odporkyne „R.“.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Navrhoval, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil, ním uvedené sporné body reálne preskúmal a vyniesol spravodlivý rozsudok.

Poukazoval na to, že s odporkyňou žil v spoločnej domácnosti v Obci N. XXX spolu 10 rokov s jej maloletým synom, na ktorého jeho biologický otec riadne neplatil výživné. Odporkyňa počas ich spolužitia minimálne 4 roky riadne nepracovala, neskôr mala iba minimálny príjem. Teda ťarcha nákladov na

domácnosť ostávala na ňom. Okresný súd si nevyžiadal ich príjmy, pričom nebolo splnené právo každého z manželov požadovať úhradu toho, čo zo svojho vynaložil na svoj majetok. Dňa 21. 06. 2007 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi rodičmi odporkyne a nimi ako kupujúcimi na kúpu polovice rodinného domu v Obci N. č. XXX. Na kúpu nehnuteľnosti si vzali úver z A. Z. Z., ktorý od začiatku trvania úveru až do januára 2010 platil výlučne on zo svojho príjmu. Ku dňu 23. 02. 2010 bol kredit Konta Plus 4 430,- eur. Investoval tiež do nákladnej rekonštrukcie uvedenej nehnuteľnosti 3 300,- eur (kúpa a montáž plastových okien v časti domu, ktorú obývali) z peňazí, ktoré dostal ako odstupné od MV SR za 19 rokov odslužených v radoch policajného zboru SR vo výške 6 671,- eur. Je nepochopiteľné, že okresný súd si dovoľil odobrať mu vlastníctvo časti rodinného domu a pozemku, a tiež finančne ho nevykompenzovať vzhľadom k tomu, že peniaze zo splácania úveru, ktorý splácal len on sú investované v nehnuteľnosti, ktorú on neužíva. Je pre neho nepochopiteľné, že mnohé hnuťelné veci, ktoré nadobudli počas manželstva a boli kupované výlučne z jeho príjmu pripadli na základe rozhodnutia súdu len odporkyni. Jedná sa napr. o tieto veci: televízor zn. PHILIPS v hodnote 233,- eur, digitálny fotoaparát zn. OLYMPUS v hodnote 193,- eur, zariadenie detskej izby v hodnote 235,- eur, stôl pod televízor v hodnote 73,- eur, videorekordér zn. PHILIPS v hodnote 47,- eur, kuchynské hrnce v hodnote 50,- eur, posteľ v spálni v hodnote 198,- eur. Keďže celková suma nákladov k bodu 2. činí 8 759,- eur, z tohto titulu požaduje od odporkyne finančnú kompenzáciu vo výške 4 379,50 eur.

K bodu č. 3 rozsudku okresného súdu týkajúceho sa Kaviarne FIALKA, ktorá bola prisúdená odporkyni uvádza, že na prevádzkovanie a zriadenie tejto kaviarne boli použité peniaze z úveru A. S.S., ktorý splácal on. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola disponentkou na jeho osobnom účte, bežne ho používala na splácanie nákupov, tovarov do kaviarne počas jej prevádzkovania. Vzhľadom k tomu, že jej bezhranične dôveroval, peňažné toky na tieto účely nekontroloval. Na súde sa priznala, že za odstúpenie nájmu zinkasovala po rozvode odstupné. Dozvedel sa, že sa jednalo asi o sumu 3 300,- eur, čo okresný súd nebral do úvahy. Celková suma nákladov činila u kaviarne 6 683,- eur, požaduje od odporkyne finančnú kompenzáciu vo výške 3 341,- eur.

Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu uvádza, že tento nepreverený kúpu osobného motorového vozidla zn. AUDI A3, 1,9 TDi evidovanom na Dopravnom inšpektoráte v Žarnovici na meno odporkyne ohodnotenom sumou 3 188,- eur, zakúpeného odporkyňou počas jeho prác v zahraničí, konkrétne v Španielsku v roku 2007. Bol v konaní vypočutý ako svedok brat odporkyne F. S., ktorý uviedol, že si vozidlo zakúpil z prostriedkov požičaných z finančného ústavu. Neuviedol však názov inštitúcie, ktorá mu peniaze požičala. Odporkyňa sa na súde priznala, že brat bol v čase kúpy v exekučnom konaní, teda pochybuje, že by mu nejaká finančná spoločnosť poskytla nejaký úver. Je presvedčený, že na kúpu vozidla bola použitá druhá polovica jeho odstupného. Požaduje preto od odporkyne finančnú kompenzáciu 1 594,- eur.

Počas pojednávania nadobudol presvedčenie, že sudca, ktorý pojednával konanie, bol zjavne naklonený na stranu odporkyne. Počas jeho výpovede počas konania na súde mu neustále skákal do reči, nenechal ho v pokoji dohovoriť ani jednu vetu. Ním napadnutý rozsudok preto považuje za absolútne nespravodlivý voči jeho osobe. Nebolo zohľadnené to, kto koho živil počas trvania manželstva.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila, podala len žiadosť o zaplatenie súdnych poplatkov a trov preddavkovaných zo štátnych prostriedkov, ktorým žiada o povolenie splátok.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že manželstvo účastníkov zaniklo rozvodom, ktorý sa stal právoplatný dňa 23. 02. 2010 a k tomuto dňu došlo aj k zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Po jeho zániku nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov dohodou. Okresný súd vychádzajúc z ustanovenia § 143, §149 a § 150 Občianskeho zákonníka rozhodoval o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov účastníkov konania. Zisťoval, ktoré veci

účastníci nadobudli od uzavretia manželstva do dňa právoplatnosti rozvodu manželstva teda, ktoré veci má a sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Pri rozhodovaní vychádzal zo zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka, t. j. zo zásady rovnosti podielov manželov, keď nie je však vylúčené, aby tieto podiely boli určené v inom pomere. Mal za preukázané, čo patrí do masy BSM, zohľadnil zásadu, že veci majú byť rozdelené tak, aby jednému z účastníkov vyplývala povinnosť druhému z účastníkov zaplatiť na vyrovnanie podielu čo najmenšiu čiastku. Pri rozhodovaní o tom, ktorá z vecí má byť prikázaná do výlučného vlastníctva toho ktorého z účastníkov prihliadol najmä na účelné využitie týchto vecí, na to ktorý z účastníkov, ktorú vec užíval po zániku masy BSM.

Okresný súd, ako vyplýva z dôvodov jeho rozhodnutia, v prvom rade zamerl svoje dokazovanie na zisťovanie rozsahu zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. Zistil, že veci, ktoré sú uvedené vo výroku teraz napadnutého rozhodnutia, boli získané zo spoločných finančných prostriedkov počas trvania manželstva, a preto tvoria rozsah zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. V priebehu konania zostávali spornými len dve podstatné položky, a to odchodné, ktoré mal navrhovateľ získať ku dňu 31. 12. 2005, kedy ukončil služobný pomer v policajnom zbore vo výške 6 672,- eur a osobné motorové vozidlo AUDI nadobudnuté v roku 2007 evidované na dopravnom inšpektoráte na meno odporkyne v hodnote 6 630,- eur. K námietke navrhovateľa, že odchodné nepatrí, nemôže tvoriť hlavný zdroj bezpodielového spoluvlastníctva, okresný súd uviedol, že táto nie je dôvodná, pretože tak ako výplata sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva v celej časti, tak aj ďalšie časti ako 13. plat, vernostné príplatky, odchodné zo služobného pomeru, ktoré sa viažu na pracovnú činnosť. Nezhľadnil preto tvrdenie navrhovateľa, že vyplatené odchodné počas trvania manželstva je jeho individuálnym majetkom. Nebolo sporné, že časť týchto finančných prostriedkov bola investovaná do ich nehnuteľnosti. Táto nehnuteľnosť - rodinný dom sa však zhodnotil a prejavilo sa to aj v cene nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o osobné motorové vozidlo AUDI, navrhovateľ nevedel uviesť, o aký typ motorového vozidla sa malo jednať. Okresný súd mal za preukázané, že i keď je predmetné motorové vozidlo evidované na odporkyňu, odporkyňa ho nikdy nepoužívala, používal ho od doby kúpi pre svoje potreby jej brat (vypočutý svedok F. S.), ktorú túto skutočnosť v konaní potvrdil a poukázal na to, že evidencia motorového vozidla na dopravnom inšpektoráte nezakladá vznik vlastníckeho práva. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že predmetné osobné motorové vozidlo bolo kúpené z prostriedkov tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

V konaní okresný súd nariadil znalecké dokazovanie na ohodnotenie nehnuteľnosti ako aj hnutelných vecí, zistil výšku zostatku vkladov v peňažných ústavoch, ktoré predstavujú aktíva zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Keďže odporkyňa od rozvodu manželstva spláca dva medziúvery, určil, že tieto ako dlh preberie s povinnosťou zaplatiť ich v celosti. Okresný súd dospel k záveru, že podiely obidvoch manželov sú rovnaké, pri rozdelení jednotlivých vecí vychádzal z dlhotrvajúceho stavu užívania vecí od rozvodu manželstva. Pri vyúčtovaní postupoval tak, že aktíva vo výške 33 879,- eur znížil o pasíva vo výške 29 987,- eur (dlh v A. XX XX16 699,- + 13 288,- eur, ktorý preberie odporkyňa). Čistá hodnota zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva potom predstavuje čiastku 3 892,- eur. Hodnota hnutelných vecí prikázaných odporkyňi činí 4 722,- eur, hodnota rodinného domu 17 900,- eur a hodnota kaviarne 2 360,- eur, vklady na stavebnom sporení v A. X X činia 4 430,- + 3 384,- eur. Keďže podiely manželov sú rovnaké, každý by mal získať jednu polovicu zo sumy 3 892,- eur, t. j. hodnotu 1 946,- eur. Navrhovateľ dostal aktíva vo výške 1 083,- eur, odporkyňa vo výške 32 796,- eur a okrem toho jej bola uložená povinnosť prevziať dlh vo výške 29 987,- eur, ktorý zaplatí zo svojich vlastných finančných prostriedkov, preto o túto sumu sa znížil jej podiel na aktíva zaniknutého BSM a celkove teda získala čistú hodnotu vo výške 2 809,- eur. Keďže každý by mal dostať zo zaniknutého BSM sumu 1 946,- eur a odporkyňa dostala veci v hodnote 2 809,- eur, uložil odporkyňi povinnosť na úplné vyrovnanie podielov zaplatiť navrhovateľovi sumu 863,- eur.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku okresného súdu dospel k záveru, že okresný súd dostatočným spôsobom vykonal vo veci dokazovanie, vyvodil z neho správne skutkové závery a následne vec aj správne právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu vychádza z vykonaných dôkazov, ktoré vyhodnotil samostatne ako aj vo vzájomných súvislostiach a po vyhodnotení vytvárajú logickú väzbu vo vzťahu k preukázaným skutočnostiam, ktoré vyplynuli z dokazovania. Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia okresného súdu. Okresný súd svoje rozhodnutie adekvátne odôvodnil, dáva dostatočné podklady preto akými úvahami sa pri rozhodovaní

riadil, z ktorých dôkazov vychádzal a vysvetlil dostatočne, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia považuje za potrebné uviesť, že predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku, teda v deň právoplatnosti rozsudku o rozvoде. Táto doba je rozhodujúca aj pre posúdenie stavu vecí a pre určenie hodnoty spoločného majetku.

Z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka vyplývajú pre vykonanie vyporiadania BSM zásady, z ktorých základnou je, že podiely oboch manželov sú rovnaké, z ktorej zásady zákon pripúšťa výnimky umožňujúce podiely určiť aj iným pomerom. Ďalej z tohto ustanovenia vyplýva, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na spoločný majetok a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho oddelený majetok. To však neznamená, že pri vyporiadaní dochádza k vyúčtovaniu všetkých príjmov a výdavkov manželov po celý čas trvania BSM.

Navrhovateľ tak ako v konaní pred okresným súdom opätovne poukazuje na to, že investoval svoje odchodné do rekonštrukcie časti nehnuteľnosti, ktorú nadobudol v polovici s odporkyňou a podľa jeho názoru išlo o jeho výlučné finančné prostriedky, ktoré nemali tvoriť bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu správne postupoval, keď neprihliadol na túto námietku odporcu a zaujal správny právny záver, že aj odchodné ako aj vernostné príplatky a 13. plat, ktoré sa viažu na pracovnú činnosť, patria do bezpodielového spoluvlastníctva, keďže odchodné, ktoré obdržal navrhovateľ pri skončení služobného pomeru, bolo vyplatené v priebehu trvania manželstva, tvorilo súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Časť odchodného bola investovaná do rekonštrukcie rodinného domu, týmto sa však rodinný dom zhodnotil, čo sa odzrkadlilo na cene nehnuteľnosti, ktorá bola hrazená do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a odzrkadlilo sa to na konečnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Túto námietku navrhovateľa preto ani odvolací súd neuznal za dôvodnú.

Taktiež pokiaľ navrhovateľ namietal, že osobné motorové vozidlo zn. AUDI nebolo radené do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, odvolací súd nepovažuje túto jeho námietku za opodstatnenú a v plnom rozsahu si osvojuje skutkové zistenia a právne závery okresného súdu v tomto smere, ktorý zaujal záver, že navrhovateľ nepreukázal, že by toto osobné motorové vozidlo malo tvoriť súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania. Je pravdou, že navrhovateľ až do rozvodu manželstva splácal úvery, ktoré boli jemu aj odporkyni poskytnuté počas trvania manželstva. Tvrdí, že mnohé hnutelné veci boli kupované výlučne z jeho príjmu a boli pritom prikázané na základe rozhodnutia okresného súdu len odporkyni, nezohľadnil, že na prevádzkovanie a zriadenie kaviarne boli použité peniaze z úveru, ktorý splácal len on zo svojho účtu. Odporkyňa disponovala s jeho osobným účtom, používala ho na splácanie nákupov, tovaru do kaviarne počas jej prevádzkovania, okresný súd však tieto skutočnosti podľa jeho názoru nezohľadnil. Odvolací súd, aj pokiaľ ide o tieto navrhovateľom uvádzané skutočnosti, poukazuje na dôvody rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje, najmä na tú skutočnosť, že síce úvery splácal navrhovateľ, tieto boli použité na nadobudnutie vecí tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov účastníkov konania. Časť z týchto finančných prostriedkov bola spotrebovaná, časť bola investovaná do rekonštrukcie rodinného domu a taktiež zohľadnená pri vyporiadaní kaviarne, ktorá bola zahrnutá do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov účastníkov konania, a taktiež táto skutočnosť sa odzrkadlila pri konečnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ani v tomto smere preto nepovažuje námietku navrhovateľa za opodstatnenú.

Odvolací súd je preto toho názoru, že okresný súd vecne správne rozhodol pokiaľ ustálil predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov účastníkov konania, teda rozsah vecí patriacich do tohto spoluvlastníctva tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku okresného súdu, keď do masy BSM a vyporiadania radil nehnuteľné a hnutelné veci, ktoré tvorili ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva predmet tohto spoluvlastníctva, keďže boli nadobudnuté za trvania manželstva účastníkov konania z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov

a existovali ku dňu zániku tohto spoluvlastníctva. Okresný súd vecne správne rozhodol, pokiaľ určil ich hodnotu s poukazom na závery znaleckého dokazovania a pri prikázaní jednotlivých vecí do výlučného vlastníctva účastníkov tú skutočnosť, ktorý z účastníkov tieto veci po zániku BSM užíval do vyporiadania BSM a v akom rozsahu, teda účelnosť využitia týchto vecí, teda keď všetky veci okrem vkladu na vkladnej knižke prikázal odporkyni. Taktiež správne rozhodol, pokiaľ vyporiadal v konaní preukázané pasívum účastníkov - dlh, ktorý vznikol za trvania bezpodielového spoluvlastníctva voči A. D. sporiteľni a rozhodol, že tento dlh po právoplatnosti rozvodu manželstva preberá odporkyňa.

NavrhovP.doch svojho odvolania uviedol, že zákonný sudca mu nedal dostatočnú možnosť vo veci sa riadne vyjadriť. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 153 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého súd rozhoduje na základe skutkového stavu, ktorý vyplynul z vykonaných dôkazov ako aj z tých nesporných skutočností, ktoré akceptoval z prednesov účastníkov, ak o nich alebo ich pravosti nemal dôvodné a závažné pochybnosti. Z obsahu spisu okresného súdu odvolací súd ako súd nadriadený okresnému súdu nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by svedčili pre záver, že by zákonný sudca postupoval vo veci vo vzťahu k navrhovateľovi zaujato, a preto by tieto skutočnosti boli prípadne dôvodom pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci. V konečnom dôsledku odvolací súd poukazuje na to, že keďže dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je vecne správny a tento rozsudok potvrdil, nebolo potrebné, aby sa k námietkam navrhovateľa týkajúcim sa správania zákonného sudcu, tento v konaní vyjadroval. Okrem toho poukazuje na to, že podľa ustanovenia § 14 ods. 3 O. s. p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci a podľa § 15a ods. 5 O. s. p., ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

K žiadosti odporkyne, aby jej bolo povolené trovy konania a súdny poplatok zaplatiť v splátkach, odvolací súd uvádza, že takejto žiadosti nie je možné vyhovieť, pretože zákon to neumožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 ako aj § 151 ods. 1 O. s. p. Odporkyňa mala v odvolacom konaní plný úspech, vzniklo jej právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nepodala však návrh na priznanie náhrady týchto trov konania, preto krajský súd vyslovil, že jej trovy odvolacieho konania nepriznáva.

O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.